

KAPITOLA 1

ZABOUCHNUTÝ KONEC?!

Stane se vám někdy, že si přečtete první řádek knížky a pak ji ZABOUCHNETE? Mně teda jo.

Doufám, že jste to neudělali s tímhle mým příběhem. I když myslím, že se to nikdy nedozvím.

Stejně vás zdravím. Jsem Rafe Khatchadorian, a jestli mě už znáte, pak víte, že všechno dělám trochu jinak než většina ostatních lidí. Rád porušuju pravidla. Ne, *strašně* rád porušuju pravidla. Zvlášť ta pitomá, jako že se na mojí škole nesmí mluvit na chodbách a na záchod se smí jen dvakrát za den, ať se děje co se děje.

Nevím sice, jestli to už v dějinách knížek někdo udělal, ale teď vám nabídnu několik variant, jak by mohl následující příběh skončit. A udělám to hned teď, na *začátku* knížky.

Letos jsem jel na letní tábor (zkrřížený s letní školou). Ale než uběhlo všech osm týdnů, všechno se zvrhlo (no dobře, přímo *zbláznilo*) a já si nakonec balil věci předčasně. (Vlastně je pár vedoucích sbalilo za mě.)

Můj nečekaný odjezd mohl mít něco společného s touhle katastrofickou situací:

VŽUM
VŽUM

VŽUM
VŽUM

Zachraňte toho...
jak se jmenuje?

Zachraňte
Rafea!

Neřešte
to!

Neřešte
to!

Zachraňte
RA

Zachraňte
Rafea

Zachraňte
Rafea!

Zachraňte
Rafea!
to!

ZACHRAŇTE
RAFEA!

Zachraňte
Rafea!

Zachraňte
Rafea!

Zachraňte
Rafea!

Zachraňte
Rafea!

Neřešte
to!

Neřešte
to!

Nebo se možná ony události odvíjely spíše takhle:

Taky to mohlo probíhat nějak takhle:

Nebo to dopadlo jako na tomhle obrázku, který promlouvá silou deseti tisíce slov:

